

Elke voorganger kent ze wel: de *dominee-nachtmerries*.

Je bent je preek vergeten. Je staat naakt op de kansel. Er valt iemand in slaap tijdens je overdenking.

Dat laatste overkomt Paulus. Tja, hij preekt natuurlijk veel te lang. Begeesterd als hij zelf is, gaat hij maar door.

Maar niet iedereen is even vol vuur als hij. Het is warm in dat bovenvertrek, het is laat, het is donker. En zo gebeurt het dat Eutychus, door slaap overmand, uit het raam naar beneden valt.

Dood.

Tenminste, zo zien de omstanders het. Maar Paulus omarmt de jongen en haalt hem terug in het leven. Net zoals Jezus eerder mensen weer tot leven riep.

Over Eutychus wordt verder niets verteld. Waar kwam hij vandaan? Hoe kwam hij in dat zaaltje met Paulus terecht?

Hij had kennelijk interesse in het evangelie. Maar op een gegeven moment kon hij het niet meer meemaken. En zo viel hij uit het raam.

In dat opzicht is zijn verhaal herkenbaar voor veel mensen.

Het evangelie is de goede boodschap voor iedereen, maar kennelijk wordt niet iedereen daardoor geraakt.

Waar zit 'm dat in?

Ik denk dat **taal** een grote rol speelt.

Niet voor niets bestaan er vele [Bijbelvertalingen](#) en verschijnen er steeds weer nieuwe, want taal verandert voortdurend.

Ook de grote woorden uit de kerk worden niet meer door iedereen verstaan. Hoe kunnen we die vertalen naar de leefwereld van mensen van nu?

Maar in het geloof gaat het niet alleen om taal en om kennis. Geloven is meer dan dat. Wat maakte dat u hier bent binnengestapt? Wat hoopt u hier te vinden, te ervaren?

Mooie muziek. Samen zingen.

Een moment van rust in een hectisch bestaan. Even tot jezelf komen.

Een verfrissende gedachte die nieuw licht laat schijnen op je leven.

Voedsel voor de ziel.

Gevoel van gemeenschap. Dat je er mag zijn zoals je bent. Dat je erbij hoort.

Want soms kun je het gevoel hebben dat je *niet meetelt* in de maatschappij. Deze samenleving waarin het zo vaak lijkt te draaien om succes en geld.

Maar wie ben jij?

Misschien heb je geen goede baan met een dito inkomen. Je bent niet jong en snel.

Niet assertief en goed gebekt.

Gehandicapt. Laag opgeleid. Donkere huidskleur. Homo, lesbo. Te dik, te dun, je neus te groot.

En het voelt of je uit het raam van de maatschappij bent gevallen. Je staat aan de kant.

Juist dan heb je behoefte aan mensen die jou wel zien en je accepteren wie of wat je ook bent. Omdat ze in ieder mens, ook in jou, een **kind van God** zien. Zo is het leven toch goed en mooi, ook al is het soms donker om je heen.

Dat is waar het evangelie ten diepste over gaat.

Het is het verhaal van mensen die samen door een soms donkere maatschappij reizen, [verlicht door het licht van Christus](#). Het verhaal van een christelijke gemeente.

Precies zoals dat gebeurt bij die gemeente waar Paulus staat te preken.

's Avonds in het donker is hij begonnen en ze gaan door tot de vroege ochtend, tot het licht weer schijnt. Samen delen ze brood. Samen delen ze het leven.

Ook met Eutychus, de jongen die uit het raam viel.

Want het verhaal eindigt niet met zijn doodssmak uit het venster. Paulus gaat naar beneden, slaat zijn armen om hem heen en ... *hij leeft!*

De omarming van het evangelie maakt mensen levend. Richt ze op, zet ze opnieuw op hun voeten. Je doet weer mee. Je bent weer iemand. Een mens met een naam. Je leven krijgt weer zin.

Dat is de boodschap van Jezus Christus. Waar mensen uit het raam gevallen waren van de maatschappij, daar zette hij ze weer op hun voeten en gaf ze nieuw leven. Paulus doet het hem na.

Hier wordt die boodschap aan jou gegeven: **jij mag er zijn, God heeft jou lief.** **Draag dan deze boodschap verder op jouw manier, in de taal van de liefde.**

Amen

